

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Co/71/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211560
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5113211560.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka, JUDr. Eriky Šobichovej, v spore žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti žalovanému: W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. W. XXXX/XXX, XXX XX Y. W., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 420,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/203/2013-203 zo dňa 13.09.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/203/2013-203 zo dňa 13.09.2016 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a vo výroku o trovách prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **n e m á n á r o k** na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 420,- Eur od 25.02.2010 do zaplatenia zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. S poukazom na právnu úpravu v § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej aj len „Zákon č. 258/2001 Z.z."), § 39 Občianskeho zákonníka zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej aj len „OZ“), Článku 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, toto nariadenie ustanovuje európske konanie pre pohľadávky s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu“, alebo aj len „Nariadenie“), Článku 2 bod 1 Nariadenia, Článku 3 Nariadenia, Článku 5 bod 1 veta prvá Nariadenia, Článku 5 bod 3 Nariadenia, Článku 7 bod 1 Nariadenia, Článku 19 Nariadenia okresný súd návrh žalobcu zamietol.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobou doručenu súdu prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) dňa 28.03.2013 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného „zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 420 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 420 eur od 25.02.2010 do zaplatenia; 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 420 eur od 11.05.2010 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy teda 1,40 eur a nahradiť trovy konania a to podľa Nariadenia európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorou sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Žalobu odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 04.11.2009 na zmenkovú sumu 420 eur a

zaviazal sa k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 25.02.2010. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 04.11.2009 a do textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom v mieste sídla prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplaceniu, vystaviteľ doposiaľ nezaplatil a keďže zmenková istina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant vyššie uvedené skutočnosti nechal zistiť verejnou listinou. Zmenková odmena je 1/3 % zmenkovej sumy, teda 1,40 eur."

4. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom (v poradí prvým) č. k. 4C/203/2013-67 zo dňa 24.01.2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 4C/203/2013-102 zo dňa 01.07.2014 žalobu zamietol z dôvodu, že dospel k záveru, že zmenka je neplatná, ktoré rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/229/2014-108 zo dňa 30.10.2014. V zmysle právneho názoru súdu druhej inštancie, ktorým bol prvoinštančný súd viazaný, v novom konaní okresný súd nárok zo zmenky uplatnený žalobcom posúdil podľa Zákona č. 191/1950 Zb., pričom vychádzal z právneho názoru súdu druhej inštancie o tom, že žalobcom predložená zmenka je platnou zmenkou. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/203/2013-117 zo dňa 25. 02.2015 (v poradí druhým) žalobu zamietol, ktoré rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/60/2015-153 zo dňa 13.08.2015 a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ako vyplývalo z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia, v ďalšom konaní prvoinštančný súd bude postupovať v zmysle návrhu žalobcu, ktorý si podľa Nariadenia uplatnil ako indosatár právo na zaplatenie zmenky vystavenej žalovaným, pričom žalobca v konaní nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkovo-právneho vzťahu a ani ďalšie skutočnosti, na základe ktorých okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 4C/203/2013-163 zo dňa 12.11.2015 (v poradí tretím) žalobu zamietol, ktoré rozhodnutie bolo zrušené uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 14Co/32/2016-189. Ako vyplývalo z odôvodnenia druhoinštančného súdu, prvoinštančný súd v novom konaní bude postupovať v zmysle uvedeného právneho názoru krajského súdu a vo vecno-právnej rovine bude dokazovanie vykonávané na nariadenom pojednávaní s tým, že bude rešpektovaná vyvíjajúca sa rozhodovacia činnosť všeobecných súdov za vzatia do úvahy Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR 8/2015 pod č. 93.

5. Okresný súd pojednávanie dňa 13.9.2016 vykonal v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, ktorí mali doručenie predvolania riadne vykázané. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Právne účinky doručenia žaloby a tlačiva na odpoveď podľa vtedy platného OSP žalovanému ustanovenému opatrovníkovi zostali zachované. Predmetom konania je cezhraničný spor v zmysle čl. 3 bodu 1 nariadenia Rady (ES) č. 861/2007 Z.z., ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, nakoľko žalobca má sídlo v Českej republike, teda v členskom štáte inom ako v členskom štáte súdu, konajúceho vo veci. Hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky nepresahuje 2.000 Eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov, preto sa podľa čl. 2 bodu 1 Nariadenia Rady (ES) č. 861/2007 Z. z., na tento spor uplatňuje predmetné nariadenie. Žalovaný má bydlisko v obvode Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý je z tohto dôvodu v zmysle uvedeného nariadenia príslušným súdom na konanie vo veci. Žalobca je obchodná spoločnosť so sídlom na území Českej republiky. Žalovaný je fyzická osoba, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky. Žalobca si uplatnil pohľadávku formulárom návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 jeho doručením okresnému súdu dňa 28.03.2013. Tlačivom C na odpoveď podľa článku 5 ods. 2 a 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 okresný súd vyzval súdom ustanoveného opatrovníka Mesto Liptovský Mikuláš ustanoveného uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/203/2013-63 zo dňa 09.12.2013, aby sa vyjadril k uplatnenej pohľadávke, ktoré tlačivo bolo opatrovníkovi žalovaného doručené dňa 13.12.2013 (č.l. 62 spisu). Opatrovník žalovaného sa v 30-dňovej lehote nevyjadril.

6. Predmetom konania je spor zo zmenky. Preskúmaním obsahu zmenky predloženej žalobcom okresný súd zistil, že ide o vlastnú zmenku, ktorá obsahuje nasledovné údaje:

„Označenie, že sa jedná o zmenku

Číslo zmluvy: 500400087

Meno, priezvisko, rodné číslo a podpis vystaviteľa - žalovaného

Miesto vystavenia: Liptovský Mikuláš

Dátum vystavenia: 04. 11. 2009

Zmenková suma: 420 eur

Vyhlasenie vystaviteľa: „Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zmenkovú sumu štyristodvadsať eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 25. 02. 2010“

Splatné: POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava,

Doložka: "bez protestu", "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia"

Na rube zmenky sa nachádza indosament (rubopis), ktorým bola zmenka prevedená na žalobcu."

7. Z pripojeného exekučného spisu sp.zn. 7Er/1414/2010 okresný súd zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 09.12.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ s.r.o. proti povinnému Marián Valentko na vymoženie sumy 420 Eur s príslušenstvom na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 27.09.2010. Exekučným titulom v predmetnej veci bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. zo dňa 26.07.2010 sp. zn. SR 06238/10, ktorým bolo žalovanému uložené zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 420 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 420 Eur od 25.02.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 420 Eur od 11.05.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 159,92 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Podľa odôvodnenia rozsudku žalobca a žalovaný zabezpečili svoj záväzkový vzťah (Zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou blankozmenkou vystavenou dňa 04.11.2009, pričom žalovaný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nespínil. Rozhodcovský súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, okrem iného aj Zmluvou o úvere č. 500400087. Zo Zmluvy o úvere zo dňa 04.11.2009 č. 500400087 mal okresný súd preukázané, že týmto dňom obchodná spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli uvedenú Zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 200 Eur, ktorý úver sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 196 Eur, spolu vo výške 396 Eur v 12 mesačných splátkach po 33 Eur, počnúc dňom 20.11.2009. Žalovaný ako dlžník je v zmluve označený menom, priezviskom, bydliskom a rodným číslom. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 7Er/1414/2010-18 zo dňa 07.02.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.04.2011 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením č. k. 7Er/1414/2010-23 zo dňa 29.04.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 08.06.2011 exekučné konanie zastavil.

8. Dňa 20.10.2015 prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR a obchodnoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR Spoločné stanovisko k postupu súdu nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 8/2015 pod č. 93. Zo stanoviska vyplýva, že ak vystaviteľom zmenky je spotrebiteľ, čo nepochybne bolo preukázané v prejednávanej veci, je možné túto skúmať až po úroveň Dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená, v danom prípade Zákon č. 258/2001 Z.z. Okresný súd zistil, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o úvere, súčasťou ktorej je aj Dohoda o vyplnení zmenky (článok 14. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru), preto skúmal (ne)platnosť tejto Dohody o vyplňovacom práve z hľadiska jej súladu so Zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01.01.2008 do 31.12.2010.

9. Z článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou Zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bolo zrejmé znenie Dohody o vyplnení zmenky: „na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma, dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent, najneskôr v deň, kedy sa, v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatným celý dlh.“

10. Okresný súd podanú žalobu v zmysle jej čiastočného späťvzatia zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca si uplatnil žalovaný nárok právnym dôvodom nároku vyplývajúceho zo zmenky. Zmenku, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, nadobudol indosamentom (rubopisom) od obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o.. Zmenka mala povahu zabezpečovacej zmenky, čo jednoznačne potvrdzoval údaj na zmenke, totožný s číslom zmluvy o úvere, uzavretej medzi žalovaným a obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a vyplýva aj z článku 14. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, ako aj z pripojeného exekučného spisu mal okresný súd preukázané, že medzi pôvodným majiteľom zmenky (obchodnou spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o.) a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Uvedená skutočnosť je nepochybná zo zmluvy o úvere, ktorá je súčasťou pripojeného exekučného spisu. Žalovaný ako dlžník je v zmluve jednoznačne označený ako fyzická osoba jeho rodným číslom a údajom o bydlisku, pričom zmluvu neuzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal ako podnikateľ, ktorého predmetom činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa aplikovali ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa § 4 ods. 2 písm. h), j), k) citovaného zákona, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere ako obligatórne náležitosti obsahovať údaje o ročnej úrokovej sadzbe, ročnej percentuálnej miere nákladov, ako aj priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver. Ustanovenie § 4 ods. 3 citovaného zákona pritom absenciu uvedených údajov v spotrebiteľskej zmluve sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Keďže úverová zmluva uvedené náležitosti neobsahovala, považoval sa úver, poskytnutý žalovanému, za bezúročný a bez poplatkov. Právnomu predchodcovi žalobcu preto vzniklo len právo na vrátenie sumy poskytnutého úveru, t.j. 200 Eur. Samotná zmenka však bola vyplnená na sumu 420 Eur, čo je viac ako dvojnásobok poskytnutej sumy úveru. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť preto zmenka bola vyplnená v rozpore s § 4 ods. 6 citovaného Zákona, podľa ktorého veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. V dôsledku uvedenej skutočnosti je zmenka neplatná. Napriek uvedenej skutočnosti spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako majiteľ zmenky, ktorá bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka (žalovaného), vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy, indosoval uvedenú zmenku (bez postúpenia samotnej pohľadávky zo zmluvy o úvere, ktorú zabezpečovala) na žalobcu, čím došlo k zhoršeniu postavenia žalovaného vo vzťahu k veriteľovi zo zmluvy o úvere, najmä pokiaľ ide o obranu voči uplatneným nárokom zo zmluvy.

11. Okresný súd ďalej uviedol, že uvedená dohoda umožňovala vyplniť zmenkovú sumu vo výške všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky, čo je tiež v priamom rozpore s obmedzením vyplývajúcich z § 4 ods. 6 zák.č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Nepochybné takáto Dohoda o vyplnení zmenky je v neprospech spotrebiteľa, lebo má zabezpečiť nároky v širšom, než zákonom rozsahu. Nakoľko je Dohoda o vyplnení zmenky v rozpore s § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z., a teda neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, preto okresný súd zmenkové nároky zo zmenky vyplnené na základe neplatnej Dohody o vyplnení zmenky žalobcovi nepriznal. Dohoda o vyplnení zmenky je obsiahnutá vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, je súčasťou formulára, ktorého obsah žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, nebol individuálne dojednaný a spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníka, teda v neprospech spotrebiteľa. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal prevažný úspech vo veci, náhradu trov konania nepriznal, keďže žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil, ani mu zo spisu žiadne preukázané trovy konania nevyplývali.

12. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý namietal, že „a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP);b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b) CSP súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; c) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP)." Namietal, že okresný súd vo veci vykonal dokazovanie o.i. oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. Žalobca a podľa dostupných informácií ani žalovaný však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli. Podľa § 120 OSP dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdných účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednávací zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 OSP. Žalobca predložil okresnému súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom č. 191/1950 Sb. (Zákon zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovaného žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutých pre rozhodnutie vo veci. Predpokladom vydania rozsudku „v tomto konaní" bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu. Vo vzťahu k žalobcovi ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to zo dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 veta prvá OSP vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie.

13. Okresný súd, podľa odvolacích námietok žalobcu, z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného a bez legitímneho podnetu na ťarchu žalobcu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval, svojím konaním ju prakticky uznal. Okresný súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Prvostupňový súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností a za nesporné považoval to, že žalovaný so spoločnosťou POHOTOVOST', s.r.o. uzatvoril zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom konania, je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Uvedené údaje nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Okresný súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti podľa žalobcu jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaný a ani žalobca sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistoval spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. V zmysle § 120 ods. 3 OSP súd môže pri rozhodovaní vychádzať aj zo skutočností, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné.

14. Žalobca v odvolaní uviedol, že je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Sb. (ďalej aj „ZSZ") vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Prvostupňový súd podľa žalobcu predovšetkým ignoroval § 17 ZSZ, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008. Je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovaného a predovšetkým žalovaný v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli žalovaného) prevzal súd a suploval aktivitu žalovaného. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovaného na nich ani upozorniť (§ 5 ods. 1 OSP) a poukázal na rozsudok Nejvyššího soudu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25 Cdo 1839/2000, z ktorého i citoval (v odvolaní). Z uvedeného judikátu vyplývala podľa žalobcu jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebných úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Zmenka uplatnená v konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený nárok žalobcu je tak v celom rozsahu dôvodný. Poukázal na rozsudok „Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008 a na rozsudok Nejvyššího

soudu ČR zo dňa 22.8.2002 sp. zn. 25 Cdo 1839/2000 (uverejnený v Sbíreke soudních rozhodnutí a stanovisek č. 59/2004) a na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013", ktoré boli vydané v skutkovo a právne zhodných veciach žalobcu.

15. Žalobca považoval za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru okresného súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. Samotný zákon o spotrebiteľských úveroch zák. č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zákon súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a pod. Prípustné sú teda akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. a použitia spojenia „v čase vyplnenia“ ako aj zo slov „vyplnenú veriteľom“, je zrejmé, že zákonodarca pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie „v čase vystavenia“, resp. by vylúčil vyplňovanie zmeny zo strany veriteľa. Dohoda o vyplňovacom práve teda nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmieniek.

16. V odvolaní žalobca s ohľadom na stanovisko NS SR zdôraznil, že zmenka je cenným papierom a jej úprava je regulovaná výlučne zák. č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „ZZaS“), čo platí aj pre dohodu o vyplnení zmenky v tom zmysle, že akonáhle je zmenka vyplnená v súlade s touto dohodou, zmenka je úplná. Zmenkový záväzok má abstraktnú povahu, tak ako aj samotná dohoda o vyplnení zmenky. Vo vzťahu k abstraktnosti zmenkového záväzku zo zmenky, ktorý je bezpodmienečný a prísne jednostranný, sa nesmie kauzálny podklad dotknúť predmetných vlastností. Rubopisom sa prevádza zmenka a dochádza k prevodu práv zo zmenky na indosatára, ale ten do nich nevstupuje, pretože zo zmenkového prevodu preňho povstáva nové právo zo zmenky. Rubopisom neprechádzajú práva, ktoré nevyplývajú zo samotnej zmenky. Indosatár má teda nové právo zo zmenky, čo znamená, že jeho nárok nijako nesúvisí s kauzálnym vzťahom medzi zmenečníkom a predchádzajúcim majiteľom - veriteľom a preto právo indosatára na uplatnenie zmenkovej sumy voči zmenečníkovi nevzniklo v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale v dôsledku rubopisu. Námietky založené na priamych vzťahoch medzi predchádzajúcim majiteľom - veriteľom a dlžníkom, sú námietky in personam, teda pôsobiace iba medzi zaviazanými zo záväzkového vzťahu a na základe zásady vytvorenia námietok z osobných vzťahov k predchádzajúcim majiteľom, t.j. materiálnej abstraktnosti, je ich možné použiť iba voči predchádzajúcim majiteľom. Výnimkou je iba aktívna vedomosť nového majiteľa zmenky pri nadobudnutí zmenky o takejto osobnej námietke a o tom, že dlžník ju chce uplatniť voči predchádzajúcemu majiteľovi. Túto aktívnu vedomosť nového majiteľa musí zmenkový dlžník uplatniť prostredníctvom špeciálnej námietky zlého úmyslu (exceptio doli) voči novému majiteľovi. Ide iba o relatívnu námietku dlžníka. Zákon zmenkový a šekový vychádza z toho, že v prípade indosácie má zmenkový dlžník - zmenečník sťažnú situáciu v tom zmysle, že ak chce uplatniť voči indosatárovi ako novému majiteľovi zmenky námietku zakladajúcu sa na osobných vzťahoch s remitentom (pôvodným majiteľom zmenky), musí tvrdiť a preukázať, že indosatár konal pri nadobudnutí zmenky úmyselne na škodu dlžníka. Z toho vyplývalo absolútne neprípustné prihládanie na okolnosti, ktoré sú predmetom osobných vzťahov zmenkového dlžníka a remitenta, vo vzťahu k uplatnenému zmenkovému nároku indosatára, ak neuplatní zmenkový dlžník tzv. exceptio doli a ju aj nepreukáže. Žalobca poukázal na dôvody neplatnosti právneho úkonu, ktoré skúma okresný súd ex offa, vrátane § 37 ods. 1, § 39 ako aj § 53 OZ. Neplatnosť právneho úkonu sa uplatňuje ex offa, pretože v Občianskom zákonníku nie je uvedené, že sa uplatňuje na námietku. Zákon zmenkový a šekový však výslovne počítá s námietkami zmenkového dlžníka, pretože zmenku ako cenný papier nie je možné spochybňovať ex offa pre dôvody, ktoré sa jej netýkajú. Musí to byť dlžníkom tvrdý a preukázaný dôvod zneužitia obehového cenného papiera verejnej dôvery zo strany indosatára, ktorému musí dlžník preukázať, že bol v čase nadobudnutia zmenky aspoň uzročený s tým, že uplatnením zmenky po indosácii môže vzniknúť dlžníkovi škoda, t.j. že vedel o jeho námietkach a o tom, že po indosácii ich nebude môcť použiť. Až vtedy môže dlžník namietať okolnosti, ktoré vznikli z jeho záväzkového vzťahu s remitentom (indosantom), ktoré musí aj preukázať. Treba totiž odlišiť ex offa prihládanie súdu na neplatnosť právneho úkonu, ktorý je základným vzťahom a prihládanie na túto neplatnosť právneho úkonu ako na okolnosť spôsobujúcu neprípustnosť uspokojenia zmenkového nároku. Použiteľnosť neplatnosti právneho úkonu voči niekomu, kto s tým právnym úkonom nič nemal a nemá, je teda možná iba za výnimočných okolností (na námietku

zlomyseľnosti indosatára) a následne opäť iba na námietku zmenkového dlžníka. Zmenkové hmotné právo uvedený stav plne rešpektovalo nepretržite od 1.7.1942 do 22.12.2015, teda aj v čase vystavenia zmenky, z ktorej sa uplatňuje zmenkový nárok. Až voči zmenkám vystaveným po 22.12.2015 je možné „z úradnej povinnosti“ prihliadať na skutočnosti odôvodňujúce námietky zmenkového dlžníka voči indosatárovi, ktoré sa zakladajú na in personam vzťahoch medzi zmenkovým dlžníkom a remitentom. Je zrejmé, že nároky zo zmeniek vystavených do 22.12.2015 sa spravujú zmenkovým hmotným právom platným do 22.12.2015. Najvyšší súd SR vo svojom stanovisku 93/2015 Zb. stanovísk NS a súdov SR vychádzal vo svojich úvahách z viacerých podľa žalobcu nepravdivých premís. Jednou z nich je aj to, že vytvára predstavu, že v prípade, ak by bola splnená podmienka exceptio doli voči zmenke už indosovanej, t.j. že by zmenkový dlžník chcel tvrdiť a preukazovať, že indosatár pri nadobudnutí zmenky konal zlomyseľne na jeho škodu, že by musel dlžník podať žalobu o náhradu škody až po uspokojení indosatára a až „v takomto konaní“ dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Najvyšší súd SR si podľa žalobcu neuvedomil, že práve exceptio doli je tým oprávnením, ktoré dlžníkovi priamo umožnia napadnúť indosatárovú zlomyseľnosť pri nadobúdaní zmenky. Poukázal na rozhodnutia „Oberster Gerichtshof - najvyššieho rakúskeho súdu v civilných veciach (rakúsky ústavný súd nie je oprávnený skúmať ústavnosť rozhodnutí Oberster Gerichtshof, takže rozhodnutia Oberster Gerichtshof možno považovať za konečné v rámci súdneho systému Rakúskej republiky): 3Ob 546/81 z 9.9.1981 SZ 54/117“. Ústavný súd Českej republiky sa snaží uľahčiť dlžníkovi jeho obranu proti nárokom vyplývajúcim zo zmenky ako aj z indosovanej zmenky, ale vždy je to robené iba v prípade, že dlžník uplatňuje námietky voči zmenke. Konkrétne Pl. ÚS 16/12 z 16.10.2012 rozširuje veľmi krátku procesnú lehotu 3 dní na uplatnenie námietok ústavnokonformným výkladom, IV. ÚS 457/10 z 18.7.2013 umožňuje dlžníkovi vznášať kauzálne námietky aj voči indosatárovi údajným ústavnokonformným výkladom, bez splnenia podmienky preukázania zlomyseľnosti pri nadobudnutí zmenky na základe aplikácie princípu zákazu zneužívania práva. Prípád I. ÚS 290/15 z 16.9.2015 sa týkal prípustnosti kauzálnych námietok zmenkového ručiteľa, čo v prejednávanej veci nie je použiteľné. Spomenutý prípad sp. zn. IV. ÚS 457/2010 pri definovaní podmienok zákazu zneužívania práva ako princípu pri zmenkách vychádzal z konkrétneho rozhodnutia nemeckého Bundesgerichtshofu z roku 1965 a z rakúskej právnej úpravy ochrany spotrebiteľa, ako to dokazuje text nálezu ÚS ČR, ktorý žalobca v odvolaní citoval. Nemecký rozsudok však podľa žalobcu žiadne prelomenie ochranyhodnosti „prevodu (rubopisu) nestanovuje v prípade zmenky založenej spotrebiteľským vzťahom, rovnako ani rakúska úprava ochrany spotrebiteľa, dôkaz: BGH, 25.02.1965 - II ZR 191/62 (Dr. Fischer, Dr. Kuhn, Liesecke, Dr. Bukow a Dr. Schulze) Amtlicher Leitsatz.“ Poukázal podľa neho na najzásadnejšiu vec na celom spoločnom stanovisku „OPK a OBPK NS SR č. 93/2015 a tou je skutočnosť, že samotné stanovisko bez odôvodnenia sa vôbec nezmieňuje o prelomení ochrany nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I. ZZaŠ, t.j. o nepotrebnosti preukazovania zlomyseľného konania nadobúdateľa zmenky (indosatára) pri nadobudnutí zmenky, či už na námietku dlžníka alebo bez nej, z čoho jasne vyplývalo podľa žalobcu, že § 17 ZZaS naďalej platí v celej svojej šírke, že stanovisko sa skutočne týka iba povinnosti ex offo preskúmať zmenkový nárok v intenciách možnej absolútnej neplatnosti podkladového úkonu (kauzálného úkonu) z dôvodu jeho nekalej povahy alebo neprípustnosti nároku zo zmenky. Stanoviskom prikázaný prieskum zmenkového nároku z pohľadu prípadnej zistenej absolútnej neplatnosti kauzálného úkonu z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo z dôvodu neprípustnosti zmenkového nároku (obmedzenie alebo úplný zákaz použitia zmeniek pri zabezpečení záväzku zo spotrebiteľských vzťahoch však nespôsobuje absolútnu neplatnosť kauzálného úkonu a nemá žiaden vplyv na platnosť zmenky a zakladá iba relatívnu námietku in personam dlžníka voči svojmu veriteľovi) však neznamená, že súd neprípustí výkon práva zo zmenky z dôvodu, že nie je potrebné uplatňovať ochranu nadobúdateľa zmenky podľa § 17 čl. I ZZaS. V prípade indosácie zmenky bez zlomyseľnosti nadobúdateľa pri nadobúdaní zmenky na škodu dlžníka vykonaný prieskum zmluvných podmienok kauzálného úkonu so zistením ich neprijateľnosti s následkom absolútnej neplatnosti takýchto neprijateľných ustanovení kauzálného úkonu ex offo v žiadnom prípade nebolo podľa žalobcu spôsobilé byť uplatnené voči dobromyseľnému nadobúdateľovi zmenky, pretože tomu bráni znenie § 17 čl. I ZZaŠ, ktorá pripúšťa na také okolnosti prihliadať iba za splnenia podmienky zlomyseľnosti nadobúdateľa zmenky pri indosácii na škodu dlžníka. „Stanovisko NS SR č. 93/2015 v žiadnom prípade neprelomilo zásadu ochrany hodnosti prevodu zmenky rubopisom. K prelomeniu ochrany prevodu zmenky rubopisom pred osobnými námietkami dlžníka z predchádzajúceho vzťahu s predchádzajúcim majiteľom došlo až zmenou ZZaS k 23.12.2015, a to nepochybne bez spätných účinkov na zmenky vystavené pred týmto dátumom. Prieskum nároku zo zmenky v intenciách možnej absolútnej neplatnosti kauzálného úkonu je zmysluplný robiť ex offo iba v prípade, ak nedošlo k indosovaniu zmenky, keď dlžník môže uplatniť voči majiteľovi zmenky svoje námietky z kauzálného vzťahu bez prekážok.“ Keďže to môže robiť dlžník bez prekážok, a ide o prejav

účinkov absolútne neplatného úkonu, ktorými možno zoslabiť účinok zmenkového nároku, bolo možné na tento „prípado aplikovať stanovisko NS SR č. 93/2015 v bode I. Stanovisko vo svojej podstate odmieta aplikovať ochranu zmenkového dlžníka voči indosantovi cestou náhrady škody a tlačí všeobecné súdy do hľadania riešenia poskytnutia ochrany dlžníkovi pred ochranou indosatára, avšak nijako neuvádza, že ak aj všeobecný súd zistí neplatnosť kauzálneho úkonu, čo má všeobecný súd okrem prieskumu zmenkového nároku v intenciách neplatného kauzálneho úkonu robiť (pri neprípustnosti zmenkového nároku nie je uvedené ako má neprípustnosť zmenkového nároku mať za následok absolútnu neplatnosť kauzálneho vzťahu - to je už na prvý pohľad viditeľný prejav nedôslednosti celého stanoviska). Samotná neplatnosť kauzálneho úkonu nespôsobuje neprípustenie výkonu práva nechať si zaplatiť sumu uvedenú na zmenke, ak už došlo k indosovaniu zmenky dobromyseľným indosatárom pri nadobudnutí zmenky. Prieskum zmenkového nároku v intenciách neplatnosti kauzálneho úkonu po dobromyseľnej indosácii má ten následok, že sa to nijako nedotýka povinnosti zaplatiť sumu uvedenú na zmenke. Koniec koncov rozsudok BGH z 25.2.1965 umožňujúci vznášať kauzálne námietky voči indosatárovi, ktorý bol zapojený do kauzálneho vzťahu má svojho predchodcu v zmenkovom práve prvej Československej republiky, kde v Sb. n. s. 13.531/1934 bolo uvedené, že „túto neplatnosť možno namietnuť aj indosatárovi, ktorý sa zúčastnil neplatného právneho úkonu a vedel v dobe, keď prijal zmenku na zabezpečenie svojej pohľadávky voči vystaviteľovi, že vystaviteľovi bolo povolené príročie (odklad platenia).“ Pokiaľ ide o rakúsku úpravu ochrany spotrebiteľa pri zmenkových vzťahoch, tak poukázal na znenie, ktoré i citoval, „rakúskeho spolkového zákona o ochrane spotrebiteľa (Bundesgesetz vom 8. März 1979, mit dem Bestimmungen zum Schutz der Verbraucher getroffen werden (Konsumentenschutzgesetz - KSchG))“. Z uvedeného judikátu Oberste Gerichtshof je podľa žalobcu zrejmé, že v Rakúsku už skoro 30 rokov prebieha ochrana zmenkového dlžníka, ktorý vystavil zmenku na krytie dlhu zo spotrebiteľského vzťahu, výlučne tak, že ak je na nej uvedená iná osoba ako veriteľ ako osoba, ktorej sa má platiť alebo zmenka neobsahuje doložku „nie na rad“, tak dlžník je chránený výlučne vtedy, ak takto predloženú zmenku zaplatí a to iba regresným nárokom na náhradu zaplatenej sumy od veriteľa. Indosatárová dobromyseľnosť tu nezohráva žiadnu úlohu. Ide o obdobnú situáciu ako v SR zákaz prijatia veriteľom zmenky prijatej veriteľom alebo vyplnenej veriteľom v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. a rovnako aj ďalším majiteľom zmenky s tým, že za škodu spôsobenú dlžníkovi takýmto prijatím zmenky zodpovedá výlučne veriteľ a nie ďalší majiteľ zmenky. Túto situáciu rakúsky najvyšší súd v žiadnom prípade nerieši tak, že by požadoval, aby namiesto regresného nároku na náhradu zaplatenej zmenky voči veriteľovi, sa neprípustil zmenkový nárok indosatára len preto, že tento nebol dobromyseľný ohľadne vedomosti o tom, že ide o spotrebiteľský vzťah, teda, že vedel, že ide o spotrebiteľský vzťah. V tomto judikáte rakúskeho najvyššieho súdu prevzal právnú doktrínu rakúskej právnej vedy, ktorá sa doslova drží zákonného znenia a umožňuje ochranu spotrebiteľa pri neprípustnom vystavení zmenky bez doložky „nie na rad“ a s uvedením inej osoby, ako osoby, ktorej sa má platiť, ako veriteľ, výlučne spôsobom, ktorý predvída zákon a výlučne voči veriteľovi. V tomto prípade musí dôjsť k škode - majetkovému úbytku, aby vôbec vznikol nárok na regresné plnenie od škodcu - veriteľa. Indosatár v tomto prípade nie je škodca, je originárny nadobúdateľ práv zo zmenky, ktorá sa mení na platobnú zmenku práve indosovaním. Zmenkovému dlžníkovi ostávajú voči takémuto indosatárovi námietky založené na jeho priamych vzťahoch s veriteľom (ako predchádzajúcim majiteľom) iba v prípade, že indosatár konal vedome na škodu dlžníka pri nadobudnutí zmenky. Princíp zákazu zneužitia práva totiž chráni len tých, čo sa o svoje práva starajú. „Rakúska právna úprava ochrany spotrebiteľa pred zmenkou je podobná nemeckej, na ktorú sa však český ústavný súd ani Najvyšší súd Slovenskej republiky neodvoláva. V ďalšom teda poukážeme na to, ako je potrebné vykladať tzv. zákazy zmenky t.j. prípady, keď zákon zakazuje, aby veriteľ použil zmenku vystavenú dlžníkom-spotrebiteľom alebo aby mu ju dlžník vystavil a odovzdal. Nemecké, slovenské aj rakúske a od roku 2013 aj české riešenie je takmer identické - náhrada škody (pri rakúskej úprave postih na náhradu plnenia) z uplatnenia zmenky voči veriteľovi zo spotrebiteľského vzťahu.“ „To, že bolo možné zmenkou zabezpečiť sumu len do výšky 30 % (§ 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z.) nie je dôvodom na neplatnosť zmenky, ak suma v nej uvedená presahuje túto sumu. Uvedené je možné považovať len za tzv. relatívnu námietku zmenkového zákazu, ktorá je založená na porušení povinnosti veriteľa dlžníka neprijíť zmenku v rozpore so zákazom jej prijatia t.j. na osobných vzťahoch medzi veriteľom a dlžníkom. Zmenka nie je právnym úkonom ale druh cenného papiera. Neplatnosť zmenky je regulovaná výlučne ZZaŠ, ide o cenný papier a preto nie je možné na ňu aplikovať ustanovenia o neplatnosti právnych úkonov v zákone č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. ZZoŠ reguluje podstatné náležitosti zmenky v § 75“. Dôkazom toho, že zmenka vystavená a prijatá veriteľom v spotrebiteľskom vzťahu pri porušení zákazu zaviazať dlžníka vystavením takejto zmenky je iba skutočnosť, ktorú musí namietat' dlžník, je dôvodová správa k nemeckému návrhu zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý nadobudol účinnosť od

1.1.1991 a slovenská úprava zákazu zabezpečovať zmenkami spotrebiteľské úvery nad určitú sumu je prevzatím tejto nemeckej úpravy. Zmenkový a šekový zákaz v odseku 2 prvej a druhej vety predstavuje následne ďalšie vedenie základnej myšlienky z odseku 1, ktorý dlžníkovi zachová námietky z úverovej zmluvy. Článok 10 smernice predpisuje, pri zmenkovom a šekovom vydaní prostredníctvom spotrebiteľa v spojení s príjmom úveru „dostatočnú ochranu zabezpečiť“. Ide tam o nebezpečenstvo, že voči spotrebiteľovi sa poskytovateľom úveru alebo iným majiteľom zmenky alebo šeku v listinnom procese, nárok uplatní a v tomto konaní námietky zo základného vzťahu vzniesť nemôže. Prinajmenšom sa však obracia dôkazné bremeno s následkom, že spotrebiteľ musí preukázať, že právny základ pre uplatnenú zmenkovú alebo šekovú pohľadávku nie je k dispozícii. Skúmaním kauzy ex offa by dochádzalo podľa žalobcu k narúšaniu pilierov, na ktorých stojí zmenkové právo a Dohovoru o jednotnom zmenkovom práve z 7.6.1930, čím dochádza k budovaniu nedôvery voči zmenke ako cennému papieru. „NS SR vo svojom stanovisku teda opomína, že zmenkové konanie je založené výlučne na námietkach ako spôsobe obrany dlžníka. Dlžníka možno chrániť bez jeho vôle až pri zmenkách vystavených od 23.12.2015.“ Názor „NS SR v odôvodnení stanoviska o tom, že pri uplatnení námietky dlžníka, že navrhovateľ konal vedome na škodu dlžníka, by výkon práva bol v rozpore s dobrými mravmi ako aj v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. (§ 4 ods. 7), je nesprávny. Ak navrhovateľ konal vedome na škodu dlžníka a dlžník to namietne a preukáže, môže použiť námietku, že zmenka bola vystavená a použitá pri jej zákonom zákaze, čoho preukázanie bude mať za následok prekážku pre vyhovie návrhu na platenie zo zmenky. V žiadnom prípade to však nespôsobuje rozpor s dobrými mravmi ani neplatnosť akéhokoľvek zmenkového úkonu.“ Pre porovnanie poukázal a citoval z „OGH 1 Ob 270/57 z 8.1.1958“.

17. V odvolaní žalobcu uviedol, že ďalšou otázkou je preskúmanie dohody o vyplňovacom práve. Táto dohoda môže, keďže ide o právny úkon, byť skúmaná aj z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok, opäť to však na platnosť zmenky nemá žiaden vplyv, ak by táto dohoda aj bola neplatná, pretože od 1.7.1942 už „neplatí § 6 ods. 2 Zákona zmenečného č. 1/1928, ktorý v prípade bezprávneho doplnenia ako aj doplnenia v rozpore s dohodou, umožňoval namietat' dlžníkovi túto skutočnosť voči zmenkovému veriteľovi, ale aj to iba v prípade, ak zmenkový veriteľ sa zúčastnil takého doplnenia alebo ak, nadobúdajúc zmenku, o ňom vedel alebo vedieť musel, pričom existuje výklad NS ČR v rozhodnutí Rv II 473/32 z 11.10.1932 uverejneného pod číslom Vážny 11973/1932 a je v ňom uvedené, že „Předpis § 6 (2) směň. zák. poskytuje zásadně ochranu dobré víry bezelstnému směnečnému věřiteli, jenž směňky nabyl, důvěřuje jejímu vyplněnému obsahu, třebaš byl vyplněn bezprávně nebo proti úmluvě.“ V súčasne platnom ustanovení zodpovedá toto ustanovenie § 10 čl. I ZZaŠ, avšak prenieslo sa sem iba ustanovenie o následkoch v prípade vyplnenia v rozpore s dohodou. V každom prípade dobromyseľný nadobúdateľ zmenky je chránený pre prípad, že by nevedel pri nadobúdaní zmenky o tom, že zmenka bola vyplnená bezprávne. Samozrejme nie je ani jasné, čo má pojem „bezprávne“ znamenať. Podľa rozhodnutia NS ČR r III 809/36 z 17.12.1936 uverejneného pod Vážny 15717/1936: „Zmenka, vyplnená proti zmluve (odst. 2 § 6 zmenk. zák.), nie je neplatná, ale možno ju uplatniť len v rámci zmluvy.“ Toto by sa malo logicky vzťahovať aj na zmenku vyplnenú bezprávne, samozrejme s tým, že indosatárovi je potrebné preukázať buď zlomyseľnosť alebo hrubú nedbanlivosť pri nadobudnutí zmenky ohľadne vedomosti o bezprávnom vyplnení zmenky.“ Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13.9.2016, sp.zn. 4C 203-2013 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,88 Eur bez DPH.

18. K doručenému odvolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril.

19. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

20. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Co/71/2016-241 zo dňa 09.08.2017 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 10.08.2017 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené

podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline podľa 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP.

21. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 1 CSP v ďalšom svojom postupe bol viazaný rozsahom odvolania žalobcu v zmysle ním podaného odvolania zo dňa 28.10.2016. Z odvolacích dôvodov žalobcu pri posudzovaní napadnutého rozsudku okresného súdu boli vzaté do úvahy len tie, ktoré nemali charakter nových argumentov, tvrdení neobsiahnutých v konaní pred okresným súdom. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku, nezistil v postupe okresného súdu vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Krajský súd v súvislosti s týmto svojim záverom poukazuje na svoje zrušujúce uznesenie sp. zn. 14Co/32/2016 zo dňa 29.06.2016, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/203/2013-163 zo dňa 12.11.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 4C/203/2013-182 zo dňa 02.05.2016 zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie so zaujatím stanoviska odvolacieho súdu okrem iného aj v tom, že vo vecno-právnej rovine bude okresný súd vykonávať dokazovanie na nariadenom pojednávaní s tým, že bude rešpektovaná vyvíjajúca sa rozhodovacia činnosť všeobecných súdov, za vzatia do úvahy spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky, vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 8/2015 pod č. 93. Okresný súd v súlade s týmto zrušujúcim uznesením krajského súdu ďalej vo veci postupoval, keď nariadil pojednávanie na deň 13.09.2016, na ktorom bolo vykonávané dokazovanie a umožnené tak žalobcovi, právnenému zástupcovi žalobcu, ako aj žalovanému k vykonávaným dôkazom sa vyjadriť. Pokiaľ toto právo žalobca, právny zástupca žalobcu a žalovaný nevyužili, tak uvedené je bez zásahu do prijatých vecne správnych záverov okresného súdu na základe vykonaného dokazovania.

22. Žalobca v podanom odvolaní kládol dôraz hlavne na charakter konania, ktoré bolo vyvolané pred okresným súdom podaným návrhom, a to konania v zmysle Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a uplatneného nároku, ktorý vychádzal z predloženého originálu zmenky ako cenného papiera abstraktnej povahy, s poukazom aj na § 17 zákona č. 191/1950 Zb., keď podľa názoru žalobcu nebolo možné vznášať kauzálne námietky, na ne prihliadať a tým ani viesť dokazovanie v smere kauzy, čím podľa žalobcu ako odvolateľa boli porušené ustanovenia Nariadenia, ako aj koncentračná zásada konštruovaná týmto Nariadením, pokiaľ žalovaný nevzniesol námietky voči zmenke podľa čl. 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia. Žalobca súčasne v odvolacom konaní namietal závery Spoločného stanoviska Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, na ktoré poukázal aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Vzhľadom k rozsahu, podstaty odvolacích dôvodov žalobcu primárne krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný. Okresný súd prijal vecne správne závery vzhľadom aj k priebehu a postupu konania, vykonávaného dokazovania pred okresným súdom a výsledkom tohto konania bolo zamietnutie žaloby žalobcu vo zvyšnej časti s nepriznaním náhrady trov konania žalovanému.

23. Krajský súd na základe odvolacích dôvodov žalobcu nezistil, že by postupom okresného súdu došlo k takým vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to ani po skutkovej, ani po právnej stránke. Okresný súd v súlade s vyššie uvedeným zrušujúcim uznesením krajského súdu vykonal dokazovanie na nariadenom pojednávaní, na ktorom okrem iného vykonal dokazovanie oboznámením sa s exekučným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7Er/1414/2010. Ak okresný súd nariadením pojednávania vo veci zachoval tak práva žalobcu, ako aj žalovaného, nebolo možné sa relevantným spôsobom zo strany žalobcu brániť tým, že postupom vykonávaného dokazovania bolo zasiahnuté do práv žalobcu, prípadne žalovaného. Okresný súd práve z dôvodov, že je potrebné vo veci vykonať dokazovanie, nariadil pojednávanie, a tým tak žalobcovi, ako aj žalovanému, t.j. obidvom sporovým stranám vytvoril rovnaké možnosti na uplatňovanie, ako aj ochranu ich práv a oprávnených záujmov, a preto nemožno dospieť k záveru o zásahu do uplatnených práv žalobcu v zmysle Nariadenia.

24. Krajský súd vzhľadom k uplatnenému nároku žalobcu, jeho posúdeniu okresným súdom a doterajšej rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací konal a v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku, v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offa na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za

zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov SR v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015 ako Spoločné Stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru, ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu.

25. Okresný súd za dodržania ustanovení Nariadenia a cez úpravu čl. 19 Nariadenia v spojení s ustanoveniami CSP v tom čase platného vo vzťahu k dokazovaniu správne postupoval, vychádzajúc i zo Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015, pod č. 93, podľa ktorého : „I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offa povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje“, keď zabezpečil prieskum nároku uplatneného žalobcom v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má žalovaný nárok svoj základ, a to v situácii, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku predložil súdu zmenku. Teda na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu ako aj z dôvodu komplexného posúdenia existencie záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, súd prvej inštancie v konaní zabezpečil exekučný spis súvisiaci so zmluvou, ktorá bola označená číslom zmluvy na origináli zmenky, a ktorá bola uzavretá medzi žalovaným ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého okresný súd zistil spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy.

26. V konkrétnych podmienkach danej veci odvolací súd zvýrazňuje tie zistenia a závery okresného súdu, ktoré v súvislosti s predtým vedeným exekučným konaním voči žalovanej sp. zn. 7Er/1414/2010, viedli k zamietnutiu uplatneného nároku žalobcu, ak bolo zrejme postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v úverovom vzťahu s predchádzajúcim majiteľom zmenky zabezpečovacej poskytnutý spotrebiteľský úver. Bolo preukázané, že zmenka sa kauzálne týkala a mala zabezpečovať poskytnutý spotrebiteľský úver a z dokazovania dostatočne vyplynul záver okresného súdu, že malo ísť o úver bez úrokov a poplatkov, pre chýbajúce zákonné náležitosti vyžadované pri úveroch poskytovaných spotrebiteľom.

27. Vychádzajúc aj z uvedeného spoločného stanoviska, aj keď v rozhodnom období (do 31.12.2010) samotné vystavenie zmenky v spotrebiteľských vzťahoch bolo povolené, rovnako tak indosácia zmenky zabezpečovacej spotrebiteľský úver, v danej veci bolo dôvodné poskytnutie ochrany súdom prostredníctvom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere odvolací súd zhodne so spoločným stanoviskom zdôrazňuje, že „Ani nariadenie ani OSP neobmedzuje odporcu v tom, aké námietky môže uplatniť. Ak by vzhľadom na uplatnené námietky odporcu súd dospel k záveru, že navrhovateľ vedome konal na škodu odporcu ako dlžníka z indosovanej zmenky, pretože pri nadobudnutí zmenky, na ktorej je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy vedel, že sa jedná o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky v zmysle § 17 ZZŠ a z údaju o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, ktorá informuje o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu

zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva navrhovateľa by tak vzhľadom na konkrétne zistené okolnosti bol v rozpore s dobrými mravmi podľa ust. § 3 OZ, ako aj so ZSÚ v znení platnom do 31.12.2010, pretože indosácia zmienek zabezpečujúcich záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy v posudzovaných okolnostiach predmetných prípadov bola v rozpore s ust. § 4 ods. 7 citovaného zákona v znení platnom do 31.12.2007; toto platí aj pre ust. § 4 ods. 6, 7 cit. zákona v znení platnom od 1.1.2008 do 31.12.2010".

28. „Pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 ZZŠ by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. §17 obsahuje úpravu, podľa ktorej kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody, s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný".

29. „Určujúcim pri hľadani práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlad právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR".

30. Okresný súd vecne správne postupoval, ak v súvislosti s uplatnenou pohľadávkou zo zmenky, ktorá bola vystavená dňa 04. novembra 2009 na sumu 420,- Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok žalovaného zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25% denným úrokom od 25. februára 2010, za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa, túto pohľadávku podrobil prieskumu na základe nariadeného pojednávania, ktorý prieskum bol v súlade aj s vyvíjajúcou sa rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov, za vzatia do úvahy aj Spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, aby sa tak zabezpečil princíp právnej istoty pri rozhodovaní v druhovo rovnakých veciach, ktorý princíp právnej istoty patrí k základným znakom právneho štátu, ktorým právnym štátom nepochybne je aj Slovenská republika, za akceptovania aj vysloveného záveru krajským súdom v zrušujúcom uznesení krajského súdu sp. zn. 14Co/32/2016 zo dňa 29. júna 2016.

31. V súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvo sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Hoci teda na zabezpečenie spotrebiteľského úveru mohla byť vystavená zabezpečovacia zmenka, táto mohla byť vyplnená len na zákonom stanovenú maximálnu zmenkovú sumu. V tejto súvislosti sa poukazuje aj na skutočnosť, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy odvodzuje od istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, pričom za istinu spotrebiteľského úveru nie je možné považovať aj poplatok za poskytnutie úveru, ale len sumu samotného úveru, na základe čoho zmenková suma mohla byť maximálne o 30 % vyššia než bola suma poskytnutého úveru. Ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Za takých okolností je uplatňovanie nároku zo

zmenky nadobúdateľom zmenky v rozpore so zákonom a súdnu ochranu veriteľovi nemožno poskytnúť postupom podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zvýrazňuje odvolací súd, že obsah úverovej zmluvy bol koncipovaný tak, že narušuje rovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán najmä v časti zabezpečovacích prostriedkov, bol koncipovaný v prospech veriteľa bez toho, že by zabezpečoval minimálne právne prostriedky na ochranu dlžníka. Obsah celej zmluvy a jej účel, ktorý sa premieta do výšky jednotlivých sankcií, poplatkov, zmluvných pokút, vrátane dohody o vyplnení blankozmenky, sa prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Dohodu o vyplňovacom práve k zmenke nemožno považovať za podmienku individuálne dojednanú a táto vo svojom dôsledku spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje neplatnosť tohto dojedania podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak je neplatná dohoda o vyplňovacom práve zmenky, právo na vyplnenie zmenky remitentovi nevzniklo. Pokiaľ došlo veriteľom k vyplneniu zmenky, a to napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo a následne remitent postúpil práva zo zmenky na tretiu osobu, veriteľ svojim postupom zásadným spôsobom zhoršil právne postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, a preto nie je možné na základe takto vystavenej zmenky úspešne sa domáhať akýchkoľvek práv.

32. Za tohto dôkazného stavu v dotknutej prejednávanej veci nebolo možné poskytnúť nárokom žalobcu právnu ochranu v zmysle žalobného návrhu a nebolo možné sa stotožniť s argumentáciou žalobcu vychádzajúcou výhradne z doloženej zmenky, bez prihliadania na ďalšie skutkové a právne okolnosti, ktoré vyšli v konaní najavo procesne prípustným spôsobom za rešpektovania rozsahu súdnej ochrany spotrebiteľov vyžadovanej právnym poriadkom SR a EÚ, a to i v rozhodnej dobe vzniku záväzkového právneho vzťahu, z ktorého pochádzajú žalobcom uplatňované nároky v tomto súdnom konaní. Posudzované rozhodnutie okresného súdu tak z procesného ani vecno-právneho hľadiska nevybočilo z rámca daného právnou úpravou aplikovanou okresným súdom, relevantnou pre rozhodnutie v danej veci, v spojení s vyššie uvádzaným spoločným stanoviskom. Bolo preto dôvodné odvolaním napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie, v spojení aj so závislým výrokom o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

33. Pokiaľ vznášal žalobca v podanom odvolaní aj právnu argumentáciu vo vzťahu k Spoločnému stanovisku Najvyššieho súdu SR pod č. 93/2015, krajský súd uvádza, že práve princíp právnej istoty ako znak právneho štátu, ktorým nepochybne Slovenská republika je, si vzhľadom k rozdielnosti rozhodovacej činnosti všeobecných súdov vyžadoval zaujať zjednocujúci postoj k právnej ochrane spotrebiteľa v takomto druhu vyvolaných súdnych sporov s uplatneným nárokom zo zabezpečovacej zmenky, a ak sa týchto právnych záverov Najvyššieho súdu SR držal v rámci rozhodnutia okresný súd a vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd, tak tento postup je zákonným postupom bez ohľadu na rozhodovaciu činnosť iných súdov, súdov iných štátov, na ktoré odkazoval žalobca v odvolaní.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou sporu bol žalovaný, ktorý sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril, pričom z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania žalovaného nevyplýval, preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.